

Следъ тая въздушна светината старецъ
 си спомни, че бѣше свършилъ вечерната
 си молитва — и по навикъ пошеге да се при-
 бере за спав. Тръгна, но си се сипъ: не му
 се спавше. По средата му отъ мисли
 вънародници ставаха будеше..... Ей, дедо
 наредени си знаеше въ рече, разбавати три-
 четни дравета; жекитъ си провазени
 ови гедати орабавени митрополитъ; а
 мисметъ, стурново, аха си разбавилани
 зорди, приставлати и ве погледватъ;
 дали неже ги извика Нумдота!

Редѣта се Карменинтъ едне средъ дуга.
 Бодритъ ови не митрополите вимдака
 посредоцето, виедрето се въ памѣтѣ
 му и се сипъ до прозорѣта да се поратве
 оше не Царевичъ, не Тарново, не худавоже
 древна столица.